

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

§. 4. Sortes, iussu diuino, meritò vsurpatas. Et earum exempla è veteri lege.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

diuinum iudicium intercessisset, post humanum, quo duos selectos, vnúmque à S. Spiritu electū Origenes, & D. Augustinus docuerunt, quando Apostoli *statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus: & Matthiam*, nomináq; eorum, vt multi tradunt, inscripta in vranam miserunt, rogárúntq; Deum, vt eius prius nomen exiret, quem sciret esse aptiorem. De vsu Sortium, in Veteri Testamento, res è supra memoratis exemplis est clara. Quod si autem tunc maior fuit imperfectio, etiam ob vsum sortiendi; haud tamen reprehendi potest vsus ille, nisi Deum ipsum velimus reprehendere, qui, per Moysen, *Sortes* quasdam certas introduxit. Quanquam non putandum est, continuò aberrare à perfectione, minusue rectè fieri, in noua lege, quidquid lex vetus vsurpauit. Hinc & alij Sancti, in nouo Testamento, *Sortes* subinde, quamuis neq; omnes, neque temerè vsurpauerunt.

§. IV.

Sortes, iussu diuino, meritò vsurpatas.

Et earum exempla è veteri lege.

Tertium documentum. *Sortes omnes*

C 5

diui-

Orig. hb.
23. in Io-
sue Au-
gustin. in
Plal. 30.
conc. 2.
Act. A-
post. c. 1.
23.

diuina iussione adhibitæ , rectè sunt adhi-
 bitæ , vt per se patet. Nam qui Deo paret,
 non peccat ; cum peccatum Deus iubere ,
 vel ad illud adhortari non possit , qui bene
 Marc. 7. *omnia fecit.* Et cur, cuius est, opus præscri-
 37. bere ; non possit etiam modum operis præ-
 Leuit. 16. scribere ? Rectè ergo olim hircus immolan-
 18. dus Sorte electus est. Rectè electus sorte,
 Num. 17. Aaron , de quo locutus est Dominus ad Moy-
 1. sen , dicens : Loquere ad filios Israël , & accipe
 ab eis virgas singulas , per cognationes suas à
 cunctis Principibus tribuum , & virgas duo-
 decim , & vniuscuiusque nomen superscribes
 virgæ suæ. nomen autem Aaron erit in tribu Le-
 ui , & vna virga cunctas seorsim familias con-
 tinebit : ponésq; eas , in tabernaculo fœdexis , co-
 ram testimonio , ubi loquar ad te. quem ex his
 elegero , germinabit virgæ eius. Has virgas ,
 cum posuisset Moyses coram Domino , in taber-
 naculo testimonij : sequenti die , regressus inue-
 nit germinasse virgæ Aaron , in domo Leui :
 & turgentibus gemmis eruperant flores , qui
 folijs dilatatis , in amygdalas deformati sunt.
 Cur autem Deus hoc fieri iusserit , ipse pro-
 didit illis verbis : Refer virgæ Aaron in ta-
 bernaculum testimonij , vt seruetur ibi in sig-
 num rebellium filiorum Israël , & quiescant que-
 relæ

rele eorum. Ita enim apparebat, diuinitus, non autem fraterno alioque humano affectu, factam Aaronis electionem. Quare etiam in noua lege, fuit inspiratio Dei, ut forte, eligeretur Matthias, ne ceteris Apostolis inferior censeretur, nisi à Christo ipso electus esset; & quia inter Barsabam ac Matthiam sanctitate & doctrina adeo pares, humano iudicio, discerni non poterat, vter preferendus esset; nisi Deus, per sortes à se temperatas, iudicium suum declarauisset. Rectè per sortem electus Saul, de cuius electione sic loquitur scriptura: *Et applicuit Samuel omnes tribus Israël, & cecidit Sors tribus Benjamin. Et applicuit tribum Benjamin & cognationes eius, & cecidit cognatio Metri, & peruenit usque ad Saul filium Cis.* Quis dubitet, Samuelem diuino iussu, hunc electionis modum obseruasse? Sicut & Dauidem, quando familiarum Eleazar & Ithamar vices, in ministerio Domini, sortibus diuisit? Itèmq; quando miserunt & ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron, coram Dauid rege, & Sadoc, & Achimelech, & Principibus familiarum Sacerdotalium & Leuiticarum, tam maiores, quam minores omnes sors equaliter diuidebat. Talem sortis usum expressè, in

1. Reg. 10.

20.

1. Paralip.

24. 5.

Ibid. v. 31.

Iosue 7.

14.

fur-

furto Achan deprehendēdo, mandauit, De⁹, his verbis : *Accedetis manè singuli, per tribus vestras: & quamcunq; tribū sors inuenerit, accedet per cognationes suas, & cognatio per domos, domusq; per viros.* Sic in reum inquiri iussit Deus. Quis summum Iudicem iudicet malè iussisse? Qui vtique etiam rectè iussit, quando Moyſi dixit : *Istis diuidetur terra, iuxta numerū vocabulorum in possessiones suas. Pluribus maiorem partem dabis, & paucioribus minorem: singulis, sicut nunc recensiti sunt, tradetur possessio: ita duntaxat vt Sors terram tribubus diuidat & familijs. Quidquid sorte contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores.*

Num. 26.
53.

§. V.

Sortes etiam diuino instinctu monstratas rectè usurpari, si tamen rectè examinentur; exemplo S. Augustini, apertione libri, Dei voluntatē discantis.

Quartum documentū. Nec iussione duntaxat, sed etiam admonitione diuina, quando ea est satis clara, *Sortes rectè consuluntur.* Quod D. Augustino factum est, de vitæ statu deliberanti. *Flebam, inquit, amarissima contritione cordis mei: Et ecce audio vocem de vicina domo, cum cantu dicentis, & crebrò*

S. Aug. l.
8. Con-
fess. c. 12.